

PROP DE VOSALTRES

Assumptes que fereixen (I)

Benvolguts diocesans:

En les visites que faig a parròquies o col·legis intento contestar a totes les preguntes que em fan. Tant les que es refereixen al món en general com a les de la nostra societat. També ho faig quan m'interroguen sobre assumptes de l'Església. De totes maneres hi ha qüestions sobre les quals em resulta més complicat escriure tot i que alguns de vosaltres em recordeu els meus oblits sobre el tema que us proposo i que encara no he donat la meva opinió en el *Full Dominical*.

Segurament l'assumpte més impactant és el dels abusos de tota mena que unes persones cometen contra d'altres. Més en concret els casos d'abusos sexuals que diàriament ens colpegen des dels mitjans de comunicació social. No perquè són notícia sinó per ser una cruel realitat. I molt més quan es refereixen a membres de l'Església perquè escandalitzen a tothom i produeixen tristesa i desànim entre els seguidors de Jesucrist.

En els últims mesos hi ha hagut massa notícies sobre abusos i encobriments dins de la nostra Església. Sobretot quan es parla de menors o persones vulnerables que són víctimes d'alguns responsables de la nostra comunitat eclesial. És un escàndol majúscul pel que suposa de gravíssim pecat i de delictes tipificats en l'ordenament

AVASI-Lleida

Associació per les Víctimes d'Abusos Sexuals en la Infància

jurídic. La llei de Déu i les lleis humanes obliguen a respectar la dignitat i la intimitat de l'altre, a no trencar mai la seva integritat, a no cometre actes que degradin a l'ésser humà, a denunciar les activitats delictives, a no romandre en un silenci còmplice, a buscar la felicitat del que camina al nostre costat i a educar als adolescents i joves en els sabers i volers que els projectin a construir un món més digne en justícia i llibertat per a tots.

Aquestes frases no es poden convertir només en desitjos més o menys assolibles o en retòrica buida que impedeix la transparència original que ens demana el Senyor constantment. És una obligació de tot cristià treballar amb molt esforç per la coherència entre la nostra fe i la nostra vida. Encara és una major exigència dels pastors de l'Església que acompanyem i orientem el ramat de l'únic i bon Pastor que és Jesucrist. Per això la nostra responsabilitat és molt ma-

jor i la primera obligació es l'atenció, l'acompanyament i la protecció de les víctimes.

És cert que durant els últims anys les denúncies sobre abusos s'han centrat amb molta força en persones i institucions de l'Església catòlica. Essent el tema més general i que sacseja a tots els estaments de la societat, no podem tancar els ulls a la realitat imaginant que són campanyes degudament orquestrades per provocar el silenci de la mateixa Església davant d'altres terribles injustícies del nostre món. Tot això ha de servir per acceptar la nostra realitat de pecat, la debilitat de les nostres relacions, la llunyania del compliment de les normes morals i la purificació de les persones i comunitats que volem ser autèntics testimonis de Jesucrist.

A més a més de les notícies hi ha hagut pronunciaments, decisions i normes des de distintes instàncies eclesials; peticions de perdó; comissions creades per investigar i acompanyar tant en diòcesis com en conferències. Em sembla molt oportú informar a tota la comunitat de l'últim document del papa Francesc **Vos estis lux mundi**, sobre aquest espinós tema el proper diumenge.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Festivitat de la Verge Blanca, amb novetats

El bisbe Salvador ha decretat que les celebracions per honorar la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida, coneguda com la Verge Blanca, tindran lloc el diumenge següent al 2 d'octubre, dia de la seva festivitat litúrgica, quan aquesta no coincideixi en diumenge. Aquesta va ser una petició de la Comissió Ges-

tora de la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana. També es va consultar al Consell Presbiteral. El dia 2 d'octubre és laborable, la qual cosa dificulta poder homenatjar-la amb l'esplendor que correspon. Aquest canvi facilita poder celebrar aquesta festivitat litúrgica com s'havia fet temps enrere.

CERCA DE VOSOTROS

Asuntos que hieren (I)

Queridos diocesanos:

En las visitas que hago a parroquias o colegios suelo contestar a todas las preguntas que me hacen. Tanto las que se refieren al mundo en general como a las de nuestra sociedad. También lo hago cuando me interrogan sobre asuntos de la Iglesia. Sin embargo hay cuestiones sobre las que me resulta más complicado escribir a pesar de que algunos de vosotros me recordáis mis olvidos sobre el tema que os propongo y que todavía no he dado mi opinión en el *Full Dominical*.

Seguramente el asunto más impactante es el de los abusos de todo tipo que unas personas cometen contra otras. Más en concreto en los casos de abusos sexuales que a diario nos golpean desde los medios de comunicación social. No porque son noticia sino por ser una cruel realidad. Y mucho más cuando se refieren a miembros de la Iglesia porque escandalizan a todo el mundo y producen tristeza y desánimo entre los seguidores de Jesucristo.

En los últimos meses han sido demasiadas noticias sobre abusos y encubrimientos dentro de nuestra Iglesia. Sobre todo cuando se habla de menores o vulnerables que son víctimas de algunos responsables de nuestra comunidad eclesial. Es un escándalo mayúsculo por lo que supone de gravísimo pecado y de delito tipificado en el ordenamiento jurídico. La ley de Dios y las leyes humanas obligan a respetar la dignidad y la intimidad del otro, a no romper nunca su integridad, a no cometer actos que degradan al ser humano, a denunciar las actividades delictivas, a no permanecer en un silencio cómplice, a buscar la felicidad del que camina a nuestro lado y a educar a los adolescentes y jóvenes en los saberes y querer que les proyecten a construir un mundo más digno en justicia y libertad para todos.

Estas frases no se pueden convertir sólo en deseos más o menos alcanzables o en retórica hueca que impide la transparencia original que nos pide el Señor constantemente. Es una obligación de todo cristiano trabajar con mucho esfuerzo por la coherencia entre nuestra fe y nuestra vida. Mucho más es una exigencia de los pastores de la Iglesia que acompañamos y orientamos el rebaño del único y buen Pastor que es Jesucristo. Por eso nuestra responsabilidad es mucho mayor y la primera obligación es la atención, el acompañamiento y la protección de las víctimas.

Es cierto que durante los últimos años las denuncias sobre abusos se han centrado con mucha fuerza en personas e instituciones de la Iglesia católica. Siendo el tema más general y que sacude a todos los estamentos de la sociedad, no podemos cerrar los ojos a la realidad imaginando que son campañas debidamente orquestadas para provocar el silencio de la misma Iglesia ante otras terribles injusticias de nuestro mundo. Todo esto ha de servir para aceptar nuestra realidad de pecado, la debilidad de nuestras relaciones, la lejanía del cumplimiento de las normas morales y la purificación de las personas y comunidades que queremos ser auténticos testigos de Jesucristo.

Además de las noticias ha habido pronunciamientos, decisiones y normas desde distintas instancias eclesiales; peticiones de perdón; comisiones creadas para investigar i acompañar en diócesis i conferencias. Me parece muy oportuno informar a toda la comunidad del último documento del papa Francisco **Vos estis lux mundi**, sobre este espinoso tema el próximo domingo.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Nova sala de trobada per als voluntaris de Càritas

Càritas s'ha proposat fer un seguiment més personal als voluntaris i voluntàries de l'entitat. Per aquest motiu ha adaptat un despatx com a sala d'acollida a la seu de la Diocesana. És una iniciativa dels equips de Voluntariat, formació i animació de les Càritas parroquials.

Aquests equips consideren que els voluntaris, quan prenen contacte amb la realitat, no queden indiferents i necessiten fer un camí de tornada, des de la realitat a la pròpia vida. Aquest camí ha de comptar amb l'acompanyament, ja que pot implicar un nou plantejament de la vida, un canvi d'actituds, una possibilitat de creixement o un major compromís en algunes ocasions. Des de Càritas es proposen ajudar les persones voluntàries a viure l'acció social a través de la trobada personal, per contrastar i reformular la seva experiència en contacte amb el sofriment humà. Per créixer en la pràctica del dis-

cerniment, viure una transformació personal que ens identifiqui amb Jesús en la seva manera de viure i estimar. Les eines seran el diàleg, la reflexió personal, la pregària i l'aplicació a l'acció de tot el que s'ha reflexionat.

Missa de Festa Major a l'ermita de Sant Miquel de Soses

Fidels a la tradició, els veïns i veïnes de Soses es van donar cita, el passat 8 de maig, a l'ermita de Sant Miquel per celebrar la missa de Festa Major. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia.

És l'únic dia de l'any que s'obre al culte aquesta ermita, situada dalt d'un turó, a 400 metres del nucli.

La trobada va incloure també la benedicció del terme municipal, una ballada de sardanes i un vermut. La coral Clamor va amenitzar la celebració. Es desconeix l'origen de l'ermita, que apareix documentada l'any 1151. Se sap que va quedar malmesa durant la Guerra dels Segadors i que ha estat restaurada en diverses ocasions. El 30 de setembre de 1957 es va tornar a reconstruir gràcies a un Patronat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si ets jove d'edat, però et sents dèbil, cansat o desil·lusionat, demana a Jesús que et renovi. Amb Ell mai no manca l'esperança» (3 d'abril).

@Pontifex: «Mitjançant l'oració aprenem a renunciar a la idolatria i a l'autosuficiència del nostre jo, i a declarar-nos necessitats del Senyor i de la seva misericòrdia» (3 d'abril).

@Pontifex: «Quan preguntem, pensem que ho fem amb Jesús. Jesús és la nostra força, Jesús és la nostra seguretat, que en aquest moment intercedeix per nosaltres» (5 d'abril).

@Pontifex: «Que el Senyor ens doni sempre esperança en el futur i la força per tirar endavant» (10 d'abril).

Trobada del Moviment de Pobles i Comarques al Penedès

Lleida acollirà l'any que ve la 49a Jornada Nacional del Moviment de Pobles i Comarques de Catalunya (MCPCC). Així es va donar a conèixer el diumenge 12 de maig, a Sant Sadurní d'Anoia, en la trobada anual d'aquesta entitat d'Església, present a tota Catalunya.

La part més teòrica de la jornada va tenir lloc el matí i va incloure l'Assemblea pròpiament dita, les aportacions per diòcesis, una exposició sobre l'Evangeli i un col·loqui final. A la part de les aportacions, des de Lleida van reconèixer que el tema del curs els «porta a actuar com Jesús». Van fer referència a l'evangeli de Joan: «A vosaltres us dic amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare» (Jn 15,1). Van defensar també que «l'amistat possibilita allò que en principi sembla difícil: conviure amb per-

sones diferents». «L'Esperit ens mou per un camí, i potser al nostre germà el mobilitza per un altre». Una realitat que «fa viure en la incertesa», perquè deixa clar que «no tenim tota la veritat; per tant, res d'obligació ni d'imposició de cap mena, sinó estar al costat, acompanyant... encara que a vegades pot ser dur».

Després de la sessió matinal, tots plegats van compartir un dinar i seguidament van visitar el castell de Su-

birats. El bisbe de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés, va presidir l'Eucaristia de cloenda, que es va celebrar a l'església d'aquest castell. Entre d'altres, van concelebrar els mossens de la nostra diòcesi, Mn. Jaume Pedrós i Mn. Xavier Batiste.

En acabar, la comarca del Penedès va traspasar el relleu a la diòcesi de Lleida per a la celebració de la 49a Jornada Nacional, l'any 2020.

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

L'admiració, el motor del saber (i III)

Aristòtil ens recorda que els homes van començar a filosofar per causa de l'admiració. M'admira allò estrany, allò inusual, allò que trenca la cadència dels dies i la rutina de les hores; però també em sorprèn l'etern retorn del mateix, el cicle de la vida, l'anel·la que dona voltes sobre si mateixa. M'admira que hi hagi rutina i que tot torni una i altra vegada: la ginesta a la primavera, la neu a l'hivern i els tons ocres de la tardor.

René Descartes considera que l'admiració és una de les grans passions de l'ànima; la defineix com una sobtada sorpresa de l'ànima que experimenta davant d'allò que no sap concebre. És una punxada, el prolegomen d'un part espiritual.

Admirar-se és viure. Qui no s'admira de res, no s'interroga per res. Viu com si ja hagués viscut. Viu sense viure. No viu. Admirar-se és prendre consciència de la pròpia fragilitat, però, a la vegada, deixar-se embadalir per la bellesa que ho amara tot.

L'admiració és una pregària laica.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

La Paeria entrega les Medalles de la ciutat a la solidaritat

En el marc de la inauguració oficial de les Festes de Maig i en un saló de sessions ple a vessar, la Paeria va lliurar el mes passat les medalles de la ciutat. L'acte va començar amb un discurs de l'alcalde, seguit del pregó, a càrrec del músic lleidatà Antoni Tolmos. En van entregar vint-i-sis medalles i plaques a entitats o persones que han destacat en mèrits i valors, com la solidaritat, la llibertat, la inclusió, la cultura, el civisme. Entre les persones homenajades, algunes estan vinculades a l'Església de Lleida com Mn. Joan Jové, Francesca Agustí, Paquita Deltell, Montserrat Canals, Julián Garrido i Pilar Sanjuán.

El pregó d'Antoni Tolmos, original i emotiu, va combinar la narració dels records de Lleida d'infantesa i joventut i la interpretació al piano de cançons que ha compostat i que han deixat petjada en el panorama musical de la ciutat.

FOTO: AJUNTAMENT DE LLEIDA

AGENDA

Diumenge, 9 de juny. Pentecosta: —A les 10.30 h, Missa i confirmacions a Torregrossa. Presideix el bisbe Salvador.

Dimecres, 12 de juny —A les 20 h, Missa de final de curs de l'IREL a la capella del Seminari.

Dijous, 13 de juny. Sant Antoni de Pàdua:

—Tot el dia: Final de curs del Moviment de Vida Creixent a l'Acadèmia Mariana.

Dissabte, 15 de juny

—El matí. Trobada Missionera a la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat.

—Tot el dia. Sortida a Àger organitzada per l'IREL.

—A les 19 h, confirmacions del bisbe Salvador a Juneda.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19, 25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ Dimarts [Fets 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 5,13-16]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, vg. cistercenca.

12. ■ Dimecres [2Co 3,4-11 / Sl 98 / Mt 5,17-19]. Tortosa: □ Santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), religiosa de Reus, fundado-

ra de les Germanes de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22, 14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prevere franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquilina, vg.

14. ■ Divendres [2Co 4,7-15 / Sl 115 / Mt 5,27-32]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dissabte [2Co 5,14-21 / Sl 102 / Mt 5,33-37]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), verge fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menthon, rel.

16. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5,1-5 / Jo 16,12-15]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

Diumenge de Pentecosta (C)

COMENTARI

L'Esperit, l'ànima de l'Església

Diumenge passat Jesús prometé l'Esperit Sant al seus deixebles. Avui celebrem aquesta vinguda damunt els apòstols. Un cop més fent servir imatges corporals: *Se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges tal com l'Esperit els concedia de parlar.* Les llengües indiquen precisament la seva capacitat per portar el missatge de Crist a tots els pobles. Ho veiem clarament en la descripció que en fa de tots els qui van sentir proclamar les granses de Déu en els seus propis llengües. El text ens fa veure com l'Esperit porta a la unió de tots els pobles, al contrari del que passà a Babel on parlant la mateixa llengua, els homes no s'entien. L'Esperit fa dels deixebles testimonis de Crist davant tots els pobles perquè és la força i la presència activa del Senyor que porta la salvació a tot el món.

I a l'evangelí veiem una de les múltiples funcions d'aquest Esperit: *El Pare us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedeu amb vosaltres per sempre.* I ho repeteix al final: *El Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.* L'Esperit ens ensenya a entendre tot el que va dir Jesús i al mateix temps és qui ens dona força per a dur endavant el projecte de Jesús, el seu Regne. Per això ens cal restar oberts a l'Esperit.

I així Pau a la segona lectura pot dir: *Si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist.* L'Esperit ens fa viure com a fills: *Si visquéssiu així [seguint la carn] moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu. Vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure altra vegada en el temor sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Abbà Pare.* Gràcies a l'Esperit podem i hem de viure com a autèntics fills de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Panfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les granses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meua. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, soplo sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».